

Internetconsultatie Instructieregel permanente bewoning recreatiewoningen

Goedendag meneer of mevrouw,

Op een 'tweede huisjes park' met een VvE constructie, bezit ik een recreatiewoning van 45m2 met eigen grond/appartementsrecht. Ik verblijf al 10 jaar permanent in deze recreatiewoning.

Wonen is er officieel niet toegestaan, maar de gemeente voert al ruim 30 jaar een soort 'door de vingers zien-beleid'; ze handhaven niet, maar gedogen het officieel ook niet.

De gemeente weet dat er gewoond wordt in de recreatiewoningen, aangezien diverse bewoners goed en regelmatig contact hebben met de gemeente.

De vorige parkeigenaren hebben er nooit een probleem van gemaakt dat mensen in hun recreatiewoning woonden (er waren er zelfs die het aanmoedigden!), ze wisten dat zij er door omstandigheden waren gestrand en wilden niet dat zij op straat kwamen te staan.

Nu is het naastgelegen bungalowpark, waar wij als VvE recht van overpad mee hebben, sinds 2020 in handen van een investeerder/vastgoed speculant, hij is tevens groot-eigenaar, bestuur en voorzitter van onze VvE. Deze investeerder/vastgoed speculant probeert nu samen met zijn beheerder middels handhavingsverzoeken en dagvaardingen, op kosten van de VvE, 80-plussers en chronisch zieken hun huis uit te krijgen. Dit terwijl zij zelf adverteren met vervangende woonruimte en de beheerder met haar gezin ook permanent in een recreatiewoning woont en sommige van hun huurders ook, maar dat terzijde.

Veel mensen op het park leven in angst voor het bestuur/beheer en proberen zich zo stil en onzichtbaar mogelijk te houden, omdat zij bang zijn anders ook uit hun huis gezet te worden. Iedereen zou zich veilig moeten voelen in zijn of haar leefomgeving, maar die veiligheid is hier, sinds het aantreden van de nieuwe parkeigenaar en zijn beheerder, compleet verdwenen.

Zo worden er foto's gemaakt van de post en andere privé-eigendommen, er wordt langdurig naar binnen gegluurd door personeel en/of familie van de beheerder en de camerabeelden/tag-gegevens van het in- en uitrijden door de slagboom worden jarenlang zorgvuldig bijgehouden en bewaard.

Al zou ik willen, ik heb de middelen niet om een andere woonruimte te huren of te kopen en ook de sociale huurwoningen zijn schaars of niet geschikt vanwege mijn handicap. (Door een chronische ziekte heb ik een gelijkvloerse woning nodig, al dan niet met lift bereikbaar)

Als de investeerder/vastgoed speculant aka grooteigenaar/bestuur/voorzitter van onze VvE samen met zijn beheerder zijn zin krijgt sta ik letterlijk op straat.

Ons park is een niet-vitaal bungalowpark waar de meeste, veelal stadse, huiseigenaren genieten van hun tweede woning in het groen en waar maar een klein aantal bungalows bewoond worden. Het hoeft wat mij betreft dan ook zeker geen woonwijk te worden, maar een uitsterf constructie voor alle huidige bewoners (die er veelal tientallen jaren wonen) zou dé oplossing zijn.

Er zou een enorme last van ieders schouders vallen wanneer er duidelijkheid is en men zich niet meer gestresst of onveilig hoeft te voelen op ons mooie, groene parkje.

Het voorstel van Mona Keijzer is een goede stap in die richting. Het geeft een hoop bewoners rust en tijd om opzoek te gaan naar woonruimte die bij hun situatie past.

Toch vraag ik me af of 10 jaar, voor alle mensen die in Nederland in hun recreatiewoning wonen, voldoende is; waar moet je als 70-plusser, minder bedeelde of chronisch zieke naar toe nu de huizenmarkt zo overspannen is en je een specifieke woning nodig hebt?

Ik stel voor dat nog aan het voorstel van Mona Keijzer toegevoegd wordt, dat er voor iedereen die nu permanent in een recreatiewoning verblijft en die financieel zwak en/of chronisch ziek is een uitsterf constructie komt dmv verhuizen of overlijden en dat 70-plussers, nu en in de toekomst, in een recreatiewoning mogen (gaan) wonen. Zo blijven er (grotere) huizen vrij voor gezinnen.

Met vriendelijke groet,
Een permanente recreant